

Когато църква-та ся намѣрва въ нѣкакво вълненіе, все ще ся вмѣкне нѣщо не чисто въ свидѣтелство-то, което ся дава за истинж-тж; и едно, двѣ, или повече мнимы прѣобразованія изникватъ отъ въображеніе-то на чловѣка, и служатъ като доказателства или знакове че нѣкакво *дѣйствително* прѣобразованіе става. Така мнозина лъжливи Мессіевци въ първо-то столѣтіе на Христіанскж-тж Църквж сж были доказателства че е былъ дошелъ вече истинскый-тъ Мессія. Реформація-та не могла да не прѣдстави сжщо-то явленіе, и то ся явило въ селце-то Цвикау.

Въ това селце имало нѣколко людіе, които, трогнати дълбоко отъ онова което ставало около тѣхъ, чакали за особенны и прямы откровенія отъ Бога, вмѣсто да търсятъ, съ кротость и простодушіе, освященіе на стремленія-та си. Тѣзи людіе увѣрявали че имъ было възложено да довършатъ онжзи Реформаціж, коіжто, по тѣхно-то мнѣніе, Лутеръ былъ едва започнжлъ. “Каква полза,” пытали тѣ, “отъ таквозъ строго вниманіе въ Библијж-тж? Слушате да ся говори все за Библијж-тж. Може ли Библия-та да ни проповѣдва? Достатъчна ли е тя за наше-то наставленіе? Да бѣше намѣреніе-то на Бо-